

Mál nr. 266/2021**M og
V v/ ábyrgðartryggingar X****Ágreiningur um skaðabótaskyldu vegna vinnuslyss hinn 10. janúar 2018.****Gögn.**

Málskot, dags. 30. júní 2021, ásamt fylgiskjölum.
Bréf V dags. 26. júlí 2021.
Viðbótarathugasemdir M, merktar ágúst 2021.

Málsatvik.

Í gögnum málsins liggja fyrir lýsingar á tjónsatviki sem leiddi til líkamstjóns M hinn 10. janúar 2018. Lögregla var kölluð á vettvang slyssins sem varð við varmadælustöð í Vestmannaeyjum og fékk þar þær upplýsingar að M hefði fallið ofan í lagnagryfju. Verkstjóri á vegum X lýsti atvikum þannig fyrir lögreglu að hann hefði verið að ræða við M sem hafi gengið af stað og fallið beint í gryfjuna. Á vettvangi ræddi lögreglumaður einnig við M sjálfan sem sagðist hafa staðið ásamt verkstjóra X sunnan megin við lagnagryfjuna og ekki áttað sig á því hvers nærri hann stóð þannig að þegar hann gekk af stað hafi hann fallið ofan í gryfjuna. Í lögregluskýrslu kemur enn fremur fram að M hafi fundið fyrir verk í hægri ökkla en væri annars mjög góður og að sjúkrabifreið hafi flutt M á heilsugæslustöð stuttu eftir að lögregla kom á vettvang. Í gögnum málsins liggur einnig fyrir afrit tölvupósts frá X til Vinnueftirlitsins þar sem slys M er tilkynnt samdægurs til stofnunarinnar. Í tilkynningu til Sjúkratrygginga Íslands um slysið, sem undirrituð er bæði af fulltrúa X og M sjálfum kemur fram að M hafi verið „...ofan á steiptum hnakki og var að ganga af stað og gekk þá fram af pallinum. Fall um 2 metar, lent á báðum fótum en slasaðist á hægri fæti.“

M telur að X beri skaðabótaskyldu vegna afleiðinga líkamstjóns hans og þannig sé fyrir hendi greiðsluskylda úr ábyrgðartryggingu X hjá V. M telur að slys hans megi rekja til ófullnægjandi starfsaðstæðna m.t.t. öryggis en um 2 metra djúp opin lagnagryfja skapi hættulegar aðstæður fyrir starfsmenn þar sem þar hafi ekki verið varnir í kringum gryfjuna og einungis tveir plankar til að ganga yfir hana. M telur að X hafi þannig brotið gegn fyrirmælum laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum sem og ákvæðum reglna nr. 547/1996. Nánar tiltekið komi fram í B.hluta IV. viðauka þeirra reglna að það skuli vera handrið þar sem hætta sé að menn falli niður og ef hæð er meiri en 2 m frá jörð þar sem um m.a. vinnufleti, verkpalla, tröppur og göngubrýr sé að ræða. M bendir á að telja verði að lagnagryfja hafi verið 2 metra djúp og hvort heldur þá skuli setja handrið þar sem sé fallhætta. Einnig telur M að tilkynning til Vinnueftirlits hafi ekki borist innan sólarhrings og X hafi því ekki uppfyllt skyldu til að tilkynna slys skv. 79. gr. laga nr. 46/1980, auk þess óheimilt hafi verið skv. 2. mgr. 81. gr. sömu laga að breyta aðstæðum á slystað. Af því beri X hallann og verði því að leggja frásögn M til grundvallar af aðstæðum á vettvangi. Einnig bendir M á að það að handrið hafi verið við gryfjuna daginn áður feli í sér viðurkenningu á því að það hafi verið nauðsynlegt.

V hefur hafnað bótaskyldu og telur ekki sýnt að líkamstjón M sé hægt að rekja til skaðabótaábyrgðar X. V bendir á að M hefði starfað hjá X frá árinu 2013 og hefði verið á vettvangi vegna verks sem hann átti að vinna uppi á þaki á verkstað þar sem einnig var verið að vinna við steypvinnu í lagnagryfju. V vísar til þess að verkstjóri X hafi leiðbeint M um leið hans upp á þak og varað hann við lagnagryfjunni. Einnig vísar V til þess að lagnagryfjan hafi verið um 153 cm djúp og skv. 21. gr. reglna nr. 547/1996 hafi því ekki verið skylt af vera með handrið við hana. Einnig bendir V á að slys M hafi orðið um kl. 7.30 að morgni og steypuvinna í lagnagryfjunni hafi átt að hefjast kl. 8 sama morgun. Þannig hafi verið búið að fjarlægja handrið sem áður höfði verið við hana, án skyldu, þar sem ekki hafi verið hægt að steypa öðruvísi. Einnig vísar V til þess að X hafi uppfyllt tilkynningaskyldu til V.

Álit:

Eins og gögn málsins liggja fyrir verður ekki lagt til grundvallar að X hafi vanrækt tilkynningaskyldu um vinnuslys M til Vinnueftirlitsins skv. 79. gr. laga nr. 46/1980, en fyrir liggur afrit af tölvupósti um slíka tilkynningu samdægurs. Hvað aðstæður á vettvangi varðar verður einnig litið til þess að lögregla var kölluð á vettvang áður en aðstæðum var raskað, fyrir liggja ljósmyndir

af vettvangi og frásögn bæði M og verkstjóra hjá X af atvikum. Þegar litið er til þeirra gagna verður ekki annað séð en að M hafi komið á verkstað til þess að vinna verk sem krafðist þess að hann gengi yfir opna lagnagryfju sem verið var að undirbúa steypuvinnu í. Ekki liggja fyrir upplýsingar um annað en að lýsing á vettvangi hafi verið næg og verður ekki annað séð af ljósmyndum en að lagnagryfjan hafi verið vel sýnileg þeim sem voru á staðnum. Í ljósi þess að steypuvinna var fyrirhuguð um hálfri klukkustund eftir að M kom í hús verður það ekki virt X til sakar að hafa ekki haft uppi handrið við gryfjuna, sem heldur ekki er fyllilega sýnt að hafi verið 2 metra djúp eða meira. Ekki verður heldur lögð sök á samstarfsmenn M hjá X að hafa ekki gert aðrar ráðstafanir á verkstað. Verður fall M rakið til óhappatilviks sem X ber ekki skaðabótaábyrgð á.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík 28. september 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.